

17 Ιουνίου 2020

Μέγας Βασίλειος: Τον νηστευτή μέσα στις ιερές αυλές προσδέχεται ο Κύριος!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Μέγας Βασίλειος.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=499060>

Να αθλείσαι σαν καλός στρατιώτης του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού

3. Κακοπάθησε σαν καλός στρατιώτης και άθλησε νόμιμα, για να στεφανωθείς, γνωρίζοντας εκείνο, ότι κάθε αγωνιζόμενος, πάντοτε εγκρατεύεται (Β' Τιμ. 2, 3-5, Α' Κορ. 9, 25).

Αυτό που ήλθε στο νου μου τώρα που μιλώ, αξίζει να μην το παραβλέψουμε· ότι δηλαδή στους κοσμικούς μας στρατιώτες ανάλογα με τους κόπους αυξάνεται το συσσίτιο, στους πνευματικούς δε οπλίτες, αυτός που έχει την λιγότερη τροφή έχει το μεγαλύτερο αξίωμα.

Διότι όπως η περικεφαλαία μας διαφέρει κατά την φύση προς την φθαρτή, διότι η ύλη αυτής είναι ο χαλκός, η δε άλλη έχει συσταθεί από την ελπίδα της σωτηρίας (Α' Θεσσ. 5, 8)· και η ασπίδα σ' εκείνους μεν έχει κατασκευασθεί από ξύλο και δέρμα, σε μας δε είναι το δόρυ της πίστεως, και εμείς μεν έχουμε περιφραχθεί με τον θώρακα της δικαιοσύνης, εκείνοι δε περιτυλίγουν κάποιον αλυσιδωτό χιτώνα, και για μας μεν μάχαιρα προς την άμυνα είναι αυτή του αγίου Πνεύματος (Εφεσ. 6, 16-17), οι δε προβάλλουν την σιδερένια, έτσι είναι φανερό ότι οι ίδιες τροφές δεν δυναμώνουν και τους δύο· αλλ' εμάς μεν τα δόγματα της ευσεβείας μας δυναμώνουν, σ' εκείνους δε το γέμισμα της κοιλιάς είναι αναγκαίο.

Επειδή λοιπόν ο χρόνος που γυρίζει μας έφερε τις πολυπόθητες αυτές ημέρες, σαν παλαιές τροφούς, χαρούμενοι ας τις υποδεχθούμε· με αυτές η εκκλησία μάς ανέθρεψε στην ευσέβεια.

Προκειμένου λοιπόν να νηστεύσεις μη σκυθρωπάσεις φαρισαϊκώς, αλλ' ευαγγελικώς λάμπρυνε τον εαυτό σου (Ματθ. 6, 16-17)· δηλαδή να μην πενθείς για την στέρηση της κοιλιάς, αλλά να χαίρεσαι ολόψυχα τις πνευματικές απολαύσεις. Διότι γνωρίζεις ότι «η σάρκα επιθυμεί εναντίον του πνεύματος, το δε πνεύμα εναντίον της σάρκας» (Γαλ. 5, 17).

Επειδή λοιπόν αυτά αντιτίθενται μεταξύ τους, ας μειώσουμε την αδυναμία της σάρκας, ας αυξήσουμε δε την δύναμη των ψυχών, ώστε με τη νηστεία αφού λάβουμε τα νικητήρια κατά των παθών, να φορέσουμε και τα στεφάνια της εγκράτειας.

Η νηστεία χωρίς οινοποσία, χωρίς μέθη. [...] Τι είναι η μέθη

4. Εμπρός, κάμε λοιπόν τον εαυτό σου άξιο για την τόσο σεμνή νηστεία· μη διαφθείρεις με την σημερινή μέθη την αυριανή εγκράτεια. Κακός ο συλλογισμός, πονηρή η σκέψη· επειδή μας έχει προαγγελθεί, πέντε ημερών νηστεία, σήμερα ας βυθιστούμε στη μέθη.

Κανείς, ενώ πρόκειται να νυμφευθεί γυναίκα σεμνή σύμφωνα με τους νόμους του γάμου, δεν βάζει στο σπίτι του προηγουμένως παλλακίδες και πόρνες. Διότι η νόμιμος σύζυγος δεν ανέχεται την συνοίκηση με τις διεφθαρμένες.

Μη λοιπόν και συ, ενώ αναμένεται νηστεία, οδηγείς πρώτα την μέθη, την δημόσια πόρνη, την μητέρα της αναισχυντίας, την φίλη του γέλωτα, την μανιακή, την εύκολη σε κάθε ιδέα ασχημοσύνης.

Δεν θα μπει η νηστεία και η προσευχή σε ψυχή που λερώθηκε από την μέθη. Τον νηστευτή μέσα στις ιερές αυλές προσδέχεται ο Κύριος, τον μέθυσο σαν ακάθαρτο και ανίερο δεν τον δέχεται.

Διότι εάν έλθεις αύριο μυρίζοντας κρασί και μάλιστα χωνεμένο, πώς θα υπολογίσω την κραιπάλη σου ως νηστεία; Ότι δηλαδή πρόσφατα δεν κατανάλωσες πολύ κρασί, τούτο να μην το λογαριάζεις, αλλά ότι δεν είσαι καθαρός από κρασί. Πού να σε κατατάξω; Στους μέθυσους ή στους νηστευτές;

Η περασμένη μέθη σύρει προς τον εαυτό της· η παρούσα στέρηση επιβεβαιώνει τη νηστεία. Υποκείμενος είσαι στη μέθη, όπως ακριβώς ο δούλος, και δικαίως δεν θα

σου απομακρυνθεί, διότι με το να παραμείνει η μυρωδιά του οίνου (στο στόμα) όπως ακριβώς στο αγγείο, παρέχει σαφείς αποδείξεις της δουλείας.

Ευθύς αμέσως η πρώτη ημέρα των νηστειών θα σου είναι άκυρη, διότι μέσα σου μένουν τα υπόλοιπα της μέθης. Αυτών δε που η αρχή είναι άκυρη, και το όλο είναι φανερό ότι είναι απόβλητο.

«Οι μέθυσοι δεν θα κληρονομήσουν την βασιλεία του Θεού» (Α' Κορ. 6, 10). Εάν έρχεσαι μεθυσμένος στη νηστεία, ποιο είναι το όφελός σου; Διότι εάν σε αποκλείει η μέθη από την βασιλεία, πού σου είναι λοιπόν χρήσιμη η νηστεία;

Δεν βλέπεις ότι και οι πιο έμπειροι πουλαροδαμαστές, ενώ περιμένουν τους αγώνες, με την δίαιτα προετοιμάζουν τα άλογα που θ' αγωνιστούν;

Συ δε εξεπίτηδες καταπιέζεις τον εαυτό σου με τον χορτασμό· τόσο πολύ ξεπερνάς και τα άλογα στην γαστριμαργία.

Η κοιλιά όμως βαρυφορτωμένη όχι μόνον για τον δρόμο, αλλά ούτε και για τον ύπνο είναι κατάλληλη· διότι καταπιεζόμενη, από το βάρος, δεν μπορεί να ηρεμήσει, αλλ' αναγκάζεται πολλές φορές να γυρίζει πότε από την μία και πότε από την άλλη πλευρά.

Μέγας Βασίλειος: Λόγος Β' για τη Νηστεία. Απόδοση στην νεοελληνική Δημήτριος Αθανασόπουλος, (θεολόγος) εκδόσεις Νεκτάριος Παναγόπουλος.